

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ناگویی خلقی و خود متمایز سازی زنان متاهل

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات آسیب شناسی روانی و روش های نوین درمان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مریم سعادت اسدی - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی

مهدی ولی زاده - دکترای روان شناسی بالینی، استادیار موسسه آموزش عالی بهار مشهد

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی درمان بر مبنای پذیرش و تعهد بر ناگویی خلقی و خود متمایز سازی زناشویی زنان متاهل انجام شده است. روش این تحقیق به شیوهی نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی زنان متاهل شهر مشهد در سال ۱۳۹۹ بوده که از میان آنان ۳۰ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) جای داده شدند. شرکت کنندگان گروه آزمایش درمان بر مبنای پذیرش و تعهد را طی ۱۰ جلسه دریافت نکردند. جهت جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های ناگویی خلقی، خود متمایز سازی مورد استفاده قرار گرفت. داده‌ها با از طریق روش آماری کوواریانس تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌ها حاکی از آن است که ناگویی خلقی افراد شرکت کننده در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل کاهش معناداری پیدا نموده بود. علاوه بر آن، خود متمایز سازی زناشویی به صورت معناداری افزایش یافته بود ($P < 0.05$) لذا می توان نتیجه گرفت درمان بر مبنای پذیرش و تعهد سبب کاهش ناگویی خلقی و افزایش خود متمایز سازی زنان متاهل می شود.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، ناگویی خلقی، خود متمایز سازی، زنان متاهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1259778>

